

BETANIA

BETANIA

Betania¹, frumos nume,
ca mireasma de renume
ce-o toarnă cu drag Maria
peste trupul lui Mesia².

Betania, cuib de pace
unde lui Isus Îi place
să petreacă-un scump popas
în afară de oraș³.

Betania hărăzească
orice casă creștinească;
să pogoare cu-al ei cânt
cerul pe acest pământ!

Betania, școală vie⁴
unde chiar cei morți învie⁵.
Să tot stai și să ascuți⁶
ce nu poți afla-ntre mulți⁷.

Betania e-nălțarea⁸
Domnului în Adunarea
ce-L așteaptă cu mult dor
ca să fim răpiți⁹ pe nor.

1) numele acesta simbolizează cea mai sublimă epocă (Biserica), se traduce: casa harului 2) Ioan 12:1-8 3) Mat. 21:17 4) intimitatea de la 1Cor. 14 5) Ioan 11:1-46 și 1 Cor. 11:30 6) Luca 10:38-42 7) Mat. 13:36 8) Luca 24.50 9) FAp. 1:9-11, Ap. 4:1, Ap. 11:12 și 1Tes. 4:17

DU-TE, CÂNTEC...

Du-te, cântec creștinesc,
la acei ce mult doresc
să răsfrângi Cântarea nouă¹,
curcubee-n stropi de rouă,
cânt ceresc!

Du-te, cântec duhovnicesc²
și la cei ce nu primesc
adieri de primăvară³
care să-i trezească iară,
cânt ceresc!

Du-te, cântec frățesc,
chiar la cei ce destrunesc⁴
armonia ce ne leagă
cu Biserica întreagă,
cânt ceresc!

Du-te, cântec țărănesc⁵,
pe tot plaiul românesc.
Viersul nostru să-nflorească
și-n grădina⁶ creștinească,
cânt ceresc!

Du-te, cântec copilăresc,
la acei ce ciripesc
lângă vatra credincioasă;
tu s-o faci și mai voioasă,
cânt ceresc!

1) Ap. 14:3 De neatins, ca soarele. Întrunirea desăvârșită
a celor exprimabile ce tind după unitatea de negrăit 2) Col.
3:16 3) Cânt. 2:12 4) Fil. 2:3 5) popular 6) Cultivăm
ce a răsărit de la sine...

Du-te, cântec prietenesc,
la acei ce jeluiesc⁷.
Să preschimbi în sărbătoare
chiar durerea lor cea mare,
cânt ceresc!

Du-te, cântec apostolesc⁸,
la acei ce preamăresc
o Poemă ce întrece
harfele oricărui rege⁹.
cânt ceresc!

Du-te, cântec vitejesc,
la acei ce străjuiesc
Patria cea mai cântată,
pân-om triumfa odată,
cânt ceresc!

Vino, Cântec dumnezeesc¹⁰,
la acei ce năzuiesc,
corul sferelor eterne¹¹
care-duhuri ni se-așterne,
cânt ceresc!

7) Cântece pentru încercări, suferințe 8) Conform dreptei credințe 9) Nici David nu a avut deplină revelație a subiectelor Noului Testament 10) De inspirație divină (ca de exemplu: Iov 26:14) 11) Iov 38:7.

DUMNEZEU ESTE IUBIRE

DUMNEZEU ESTE IUBIRE

Pribegind prin viață, ni se-arată
steaua-pol ce mișcă lumea toată:
Dragostea Celui Ce Se-ascunde firii
este-n tainele nemărginirii.

Refren:

Iubiți, iubiți, iubiți-L pe Dumnezeu,
Iubiți, iubiți, iubiți-vă-n El mereu.
Iubiți, iubiți! Însuși El e iubirea,
cauza și menirea: Dumnezeu.

Setea după neclintit ne-o curmă
numai Cel Ce ține-a lumii cârmă:
Dragostea Ce S-a jertfit pe cruce,
din centru-I, toate ea conduce.

Soarele, spre Care cu dor tindem,
ne atrage, căci din El descindem:
Dragostea-a vieții creatoare,
de energii radiatoare.

Chiar când cerul și pământu-or trece,
miezul lor nu poate să se sece:
Dragostea fi'ndcă-i Izvorul a toate,
vărsarea în eternitate.

DRAGOSTEI CE M-A CREAT

Dragoste Ce m-ai ales,
lumea când nu ființa,
Tu m-ai căutat ades;
eu fugeam de Fața Ta.

Dragoste Ce Te-ai jertfit,
totul pentru mine dând;
pe Golgota Te-am găsit,
cum nu m-așteptam nicicând.

Dragoste Ce mă conduci
spre locașul cel ceresc,
fericirea ce-mi aduci
și-n dureri o prețuiesc.

Dragoste Ce m-ai schimbat
după chipul Tău divin,
tot ce am ți-am consacrat,
căci al Tău sunt pe deplin.

Dragoste Ce copleșești
doru-mi cât de necuprins,
chiar în zarva lumii-acești,
Portul veșnic am atins.